

החברותא

החברותא בטאון פנימי לחברים גליון מס 30

בס"ד ערש"ק פר' נצבים וילך כ"ב אלול תשנ"ו

דבר החברותא

עולה (ולא כשאר המועדים שנאמר שם והקרבנות) ואם האדם מוכן להקריב עצמו אז בודאי הקב"ה מתרצה לקרבנו ויוצא זכאי בדין. **ב** הקרבה העצמית, (ביטול והכנעה) בחינת לית ליה מגרמי כלום כקרבן עולה מתוך שמחה, נזכה להכתב ולהחתם לחיים טובים ולשלום, ולשנה טובה ומבורכת בכל מילי דמיטב, בני חיי ומזוני וס"ד בכל הענינים.

א תם ניצבים היום כולכם (פרשת השבוע) אומר על כך הבעש"ט זי"ע היום קאי על ר"ה שהוא יום הדין כמו שכתוב ויהי היום (איוב א ו) ותרגם והוה ביומא דינא רבא. ואתם ניצבים קיימים ועומדים היינו שזוכים בדין. **מ** נהג אשכנז לומר סליחות לכל הפחות ארבעה ימים לפני ר"ה כענין ארבעה ימי ביקור בקרבן ממום, שהאדם צריך לחוש ולמסור עצמו לגמרי להקב"ה בחינת ועשיתם

פנינים יקרים

היתפאר הגרזן על החוצב בו? (ישעיהו י. טו) הנביא המשיל את האדם כגרזן, כשם שהגרזן אין פעולתו מעצמו אלא מצד החוצב בו, כן האדם בכל פעולותיו שפועל ורוצה להטיב ולהרע אין זה מצד עצמו אלא מצד השי"ת ואין האדם אלא כשבט המרימים אותו (כד הקמח אות בטחון).

כתב בחובת הלבבות (שער הבטחון פ"ד) אני תמה ממי שנותן לחברו מה שגזר לו אצלו הבורא ואח"כ יזכיר לו טובתו עליו בו ויבקש להודות אותו עליו...

אף כאשר יראה לך בשכלך ותבונתך כי המעשה אשר תעשה יצליח על דרך עצת לבך ותחבולות אשר תחשוב, אל תבטח על זה כי הכל תלוי בידי שמים וכו'... ונאמר לאדם מערכי לב ומה' מענה לשון (רבינו יונה)

בכלל דבקות האמונה שיאמר האדם על כל פעולה שרוצה לעשות (אפילו לזמן קרוב) יאמר אעשה זאת אם ירצה ה' בין שיהי' דבר גדול בין שיהי' דבר קטן וסמך עצת ה' היא תקום. "היא" ראשי תבות אם ירצה ה' ואז תקום (שלה"ק שער האותיות אמת ואמונה).

מצות הבטחון הוא שידע עם לבבו כי הכל בידי שמים וביד ה' לשנות הטבעים ולהחליף המזל ואין לה' מעצור להושיע ברב ובמעט (רבנו יונה משלי ג)

אם אולי לא יצליח באותו המעשה שהוא רוצה לעשות ולא יעלה בידו בין שיהי' גדול או קטן והוא בוטח בו תמיד ומדת הבטחון לא תזוז ממנו, הלא שכר הבטחון שהיה לו חוזר לתועלת גדול מאד מתועלת המעשה. ואם יצליח בו ויעלה בידו הלא הוא זוכה בשניהם ושניהם כאחד טובים (רבינו בחיי בספר כד הקמח).

אמר רבי יוסי בא וראה כמה בין העושה פטרונו בקב"ה לעושה פטרונו בבשר ודם. העושה פטרונו בבשר ודם לא די שאין צרכיו נעשין אלא שהוא בכלל ארור דכתיב כה אמר ה' ארור הגבר אשר יבטח באדם וגו'. והעושה פטרונו בקב"ה לא די שצרכיו נעשין אלא שהוא מתברך דכתיב ברוך הגבר אשר יבטח בה' והיה ה' מבטחו (ירמי' יז). (מדרש הגדול וישב מ. כג)

אגרות קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

בענין מחשבות זרות

ב"ה ירושלים ת"ו, תשל"ב

העוזרת לו על כל שטחי החיים.

ושוב דייקא עם המחשבות הזרות ורק במקומות הקדושים, מתגבר יצרו כדי שישכח מהותו שהוא בבחינת בהמה וישאר עם מציאות חיו מציאות הטבע. כמו שאנו רואים שרק בקדושה הכי גדולה בקדשי-קדשים ששם היא בשיא גדולתה או דווקא הכהן הגדול בסכנה שלא יקרה לו מקרה ביום הקדוש מכל השגה. מזה אנו רואים שכל יותר שהאדם בקדושה הוא נמצא יותר בסכנה שלא יהא נשכחת ממנו מציאות הבהמיות שלו ולא יהא מקושר עם הסיבות הנותנות לו את האמונה האמיתית. וזה כמו שדוד המלך כאשר בא לשלימותו ראה עצמו בבחינת בהמיות וכל גדלותו היתה עם אמונתו כמו שאמר בהמות הייתי עמך, אם אני בהמה מהיכן קיימת מציאותי? - הייתי עמך! כמו שהתנוק החי עם אמו או הוא חי בשלוה כך דוד המלך שמצא יסודו ראה שאין באפשרותו להיות שליט עם חכמתו, והחכמה זהו אמונה פשוטה.

אותו הדבר עם כב' כשהוא נמצא בבית הכנסת ובאים לו מחשבות זרות, זה מסיבה שנשמתו חצובה ממקור הקדושה וכמו הכהן הגדול היה בסכנה שלא יקרה לו מקרה, גם כב' בסכנה בבלבול מוחו כדי שיהא מקושר עם האמונה הפשוטה וכל גדלותו הוא שפלותו. וכאשר רובץ בשפלותו הוא מקושר בגדלות בוראנו וכל כאביו הם על גלות השכינה כמו שדוד המלך אמר עמו אנכי בצרה.

אם הוא במחשבות זרות המבלבלות את מוחו הוא צריך להיות בשמחה עצומה כי אז יש לו כח הביטול, להיות דווקא בשמחה, ואז שורה עליו השכינה

מכתבכם הגיעני ברגע הנכון ותקותי שהי' יתן לי המחשבות הנכונות והמלים המתאימות לענות לכב'.

כדי שיוכל להתגבר על המחשבות הזרות המבלבלים את מוחו, המטשטשים ולוקחים את זמנו בחנם, וע"י זה נופל ברשתם כמו שאמר דוד המלך עליו השלום "הוציאה ממסגר נפשי" שהתפלל שיוכל לבוא לדרגה כזו להבין מהות החיים כדי לבוא לשלימות מציאות הקדושה

כי רק ע"י מציאות הביטול שאדם יכול לבטל את עצמו להיות נכנע, כמו הבהמה, שרגילה עם בעל הבית, שלו היא משועבדת בלי שום נטיה לאחרים רק לבעלי. אותו דבר צריך האדם לעבוד בעצמו שירגיש שמציאותו מבוטלת לגמרי וכל שאיפת חיו צריכה להיות - גם עם המחשבות הזרות הן במקומות הקדושים ששם מכין את עצמו להתפלל והן בכל מקומות עבודתו כדי להכין מחיתו - צריך להיות עם אותם המחשבות הזרות כדי שיכיר את ערכו, ערך האין שלו. דייקא ע"י המחשבות הזרות, שהאדם הוא המציאות שלהן, אז דייקא יכול למצוא את מציאות הקדושה ההופכת את המחשבות הזרות.

ובזה שהוא שולט על מחשבותיו והוא מכיר את ערכו, אז יכול לראות שהוא חי עם מציאות הסיבות מפני שתכלית הבריאה, שהאדם יכיר את ערכו, שהוא בבחינת בהמה, וכל חכמתו הוא מאתו יתברך וכמו שאברהם אבינו ע"ה מצא אותו ע"י עבודתו והביא אותו לשפלותו כמו שאמר ואנכי עפר ואפר ואז דייקא בשפלותו ראה מציאות שהיא היא הסיבה

אגרות קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

וכו'.

אבקשו לקרוא כמה פעמים מכתב זה ואם יתעקש בזה יוכל לזכות לדבר עם הרבש"ע וע"י שפלותו יראה שחי בסכנה שכל רגע חי עם סיבת כל הסיבות אז כל גופו יהפך לשלימות הבריאות כי אז יהיה שליט בעליונים ותחתונים כמ"ש מה אני בורא אף אתה בורא.

העיקר לא להיות שבור ולצעוק להקב"ה בלי עייפות ותמיד להתחיל מפני שה' הוא בלי ראשית ובלי תכלית ומכיון שבן אדם יש לו התחלה וסוף הוא צריך תמיד להתחיל וללמוד מהיצר שתמיד מתחיל בלי עייפות וקיים אלפי שנה. אם לא יהא נשבר וישיג אמונה פשוטה ימצא תחת כנפי השכינה בשלימות.

בידידות נאמנה....

הקדושה, ומגיע לדרגת נשיקה מהקב"ה בבחינת ישקני מנשיקות פיהו וזוכה לדבור פה אל פה כמו משה רבינו ע"ה שאמר ונחנו מה זכה לדבר אתו יתברך פה אל פה. ואם כבי' זכה למדרגתו שזה מדרגת שפלות שזה תכלית הבריאה ולא יהא נשבר מהמחשבות הזרות - יזכה להיות חקוק בכסא הכבוד ולדבר עם הרבש"ע בשלימות כמו שזכו לזה הגדולים שבזכותם אנו קיימים עד ביאת גואל צדק

הרבה הרפתקאות צריכים לעבור עד שפותחים לו השערים, וכל אחד לפי דרגתו יוכל להגיע לשלימות הזאת. ולזכות לשלימות הקדושה ולפרסם מציאותו בכל אלה הנמצאים במדרגות התחתונות כמו שהקב"ה אמר על אברהם אבינו ע"ה שאוהב אותו כמ"ש כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו אחריו

כמה טעמים, להלכות ומונהגים בר"ה

חצות. המ"ב מכריע דבמקום הדחק אם ראשו כבד עליו ישן מעט אם יכול בלא זה.

נוהגים לגמור כל התהלים בר"ה (מ"ב)

כתוב בספר ווי העמודים טוב לבכות בעת תפלתו ומי שיש לו לב קשה ואינו יכול לבכות יתן קולו בבכי כאלו הוא בוכה. וזה פירוש הפסוק כי שמע ה' קול בכי.

כשו"ע האריז"ל כתוב מי שבוכה מעצמו ומתעורר בבכיה גדולה מאליו אותה שעה דנין אותו בבי"ד של מעלה ונפשו מתרגשת ולזה באה לו הבכיה מאליו.

אמנם להיות בוכה כשוטה אין לו כל ערך. מוה"ר ברוך ממעזיבז זצ"ל, אמר בדרך הלצה על מה שאמרו חז"ל שערי דמעות לא ננעלו (ברכות לב) א"כ למה צריכי להיות השערים? והשיב כי השערים צריכים להיות לאלו שבוכים כשוטים כי אז סוגרים השערים...

נתקן הודוי בלשון רבים לומר חטאנו ולא חטאתי. משום שכל ישראל גוף אחד

וכל אחד מישראל אבר פרטי. וזהו ערבות שאנחנו ערבים זה לזה אם יחטאו. וכאשר חבירו עושה איזה חטא כאילו עשאו הוא. בעת אמירת הודוי כשמזכיר החטא מכה באגרוף על החזה או על הלב כאילו אומר ללב אתה גרמת לי שאחטא בזה שהגברת את הלב על המת.

איתא בגמ' (כריתות ו') אמר אביי השתא דאמרת סימנא מילתא היא - היינו שיש בכח הסימנים לעורר את המזל - יהא אדם רגיל לאכול בר"ה מאכלים שיש בהם רמז לסימן טוב. .

איתא בירושלמי מי שישן בראש השנה מיישן מזלו. לדעת האריז"ל אפשר לישון אחר חצות שכבר נתעורר המלאך ע"י התפללות והתקיעות. אמנם במטה אפרים ובספר עבודת הקודש מובא שלא ישן אפילו אחר

המלכת ה' בתפלה

רבים. הענין הראשון מפני שהיום תחילת הבריאה שבו ברא הקב"ה העולם ומלך עליו. וכן עושים המלכים בתחלת מלכותם שתוקעים לפנייהם בחצוצרות ובקרנות להודיע ולהשמיע בכל מקום תחלת מלכותם, וכן אנו ממליכים עלינו את הבורא יתברך ביום זה, וכן אמר דוד: בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך ה'.
ד. בתפלת מוסף דר"ה אומרים עשרה פסוקים שיש בהם המלכת ה'. עשרה פסוקים שיש בהם התעוררות בזכרון טוב לפני השי"ת. עשרה פסוקים משל נביאים ואחד משל תורה שמשלים בו.

א. כופלין לעילא בקדיש בעשי"ת מפני שבימים הללו הקב"ה מתעלה יותר כפול ומכופל מפי ברואיו, מפני שהוא יושב על כסא דין, והכל צריכין לשבחו ולפארו ולבקש רחמים על דינו (לבוש)

ב. כל השנה אומרים בתפלה הא-ל הקדוש, מלך אוהב צדקה ומשפט. חוץ מן ר"ה עד לאחר יוכפ' צריכים לומר המלך הקדוש המלך המשפט לפי שבימים אלו הקב"ה מראה מלכותו לשפוט את העולם.

ג. כתב רבנו סעדיה גאון: מה שציונו הבורא יתברך לתקוע בשופר בר"ה יש בזה ענינים

אמריק קצריס צפ"י זכרי מ"ר הרא"ה e"le סכתק הר"ר גז'יה סג' e"le

דיבר על כך כי צדיק אמת מתפלל מעומק לבו "מלפניך משפטי יצא" (תהלים י"ז ב), כי בדרך כלל נשפט האדם ע"י המלאכים, ואם הוא רשע נידון ע"י מלאכי חבלה, והם לא יודעים רחם, הם מתבוננים רק כי האיש המרה את פי הקב"ה מלך מלכי המלכים הא-ל הגדול הגבור והנורא ולכן יש להעניש את החוטא בעונשים חמורים לפי גודל העבירה. לפיכך מבקש צדיק אמת שהקב"ה בעצמו כביכול ידון אותו, כי הוא מלא רחמים, כמו שאמר דוד המלך "צר לי מאד, נפלה נא ביד ה', כי רבים רחמיו" (ש"ב כ"ד) ויש מקום לתקוה לקבל חנינה ולהמתין את דינו.

ומיהו הצדיק הזוכה להישפט ע"י הקב"ה בכבודו ובעצמו - אמר הרא"ש - לזה ישנם שני סוגי צדיקים, האחד שהוא הולך וגדל מדרגה לדרגה, הוא שייך למלאכים הדנים אותו כפי מעשיו והשגותיו; אבל ישנו צדיק המבטל את עצמו כליל תקטר לה' ומרגיש כי לית לי' מדרגתי ולא כלום, צדיק זה נאחז לגמרי בקדושה כי הוא אין ואפס, הגיע לדרגת תוהו ובוהו ואין לו בעולמו אלא אור ה' הזורח עליו, צדיק זה נידון ע"י השי"ת.

אמר בליל ש"ק לת"ח אחד שנכנס אצלו בפעם הראשונה בליל שבת: אם אתה לומד תורה ואתה לוקח לעצמך את התורה שלך, מה יש לו להקב"ה מלימודך? אמר לו ההוא: אם כן אני צריך להשפיל עד לדרגה התחתונה? אמר לו הרא"ש: אם אתה חושב שאתה צריך להשפיל את עצמך, איזו א רחמנות אויף דיר, דו דארפסט נאר אנדערקענען אז דו ביזט גאר נידריג די נידריגסטע מדרגה, והתורה שאתה לומד לא משלך אף מאומה, כי כל החיים שלך והשכל שלך והדבורים הכל מהשמים קבלת והם המדברים ואתה רק צנור זהו העיקר.

כל המעוניין לקבל את הגליון בביתו ישלח למערכת, פרטים אישים בצירוף דמי משלוח בסך 35 ש"ח לשנה אפשר להנציח את הדפסת הגליון לעי"י קרוביו, או ליזכות אחרת, פרטים במערכת החברותא

השמחה במעונם

להר"ר דוד אהרונסון להולדת הבת

להר"ר חיים גולדרינג ומשפ' ולבנו הר"ר יצחק להולדת הנכדה - הבת

להר"ר יעקב מנדלוביץ ומשפ' להולדת הנכדה

להר"ר יאיר אביגדור מנדלוביץ ומשפ' להולדת הבת

להר"ר מרדכי גולדברג ומשפ' להולדת הנכדה

להר"ר אשר בנדיקט ומשפ' לאירוסיה הבת

י"ר"ל ע"י

מערכת החברותא

עדיני 3

טל: 02-829688

ת.ד. 5080

ירושלים 91050